

04/2013

Masarykova ZŠ v Dolní Rovni

ŠKOLNÍ NOVINY

Zajímáš se o to, co se chystá ve škole?

Víš, co zajímá Tvé spolužáky?

Chceš poznat mnoho nového?

Chceš si hrát?

Tak neváhej a jdi do toho !!!!!!!

Děni ve škole

Opět je tento článek věnovaný 6. třídě a opět je článek zaměřený projektem od paní učitelky Kindlové. Nově se někteří žáci přihlásili do projektů „Naše škola, moje škola“, „Evropští přátelé“ a „Zdravotníček“. V projektu „My region, my country, my town“ se pořád pracuje a pořád se něco děje.

V tomto projektu jsou tito žáci 6. třídy: M. Bisová, K. Johanidesová, K. Veverková, P. Štěpánková, L. Toušek a L. Vinařová. V projektu „Naše škola, moje škola“ jsou tito žáci 6. třídy: D. Binková, M. Bisová, A. Havíř, V. Hruběš, A. Janáček, D. Matoušek, E. Pelikánová, R. Puhlovský, L. Vinařová, D. Vokoun a T. Vokoun. Dále jsou v projektu „Evropští přátelé“ tito žáci 6. třídy: M. Bisová a L. Vinařová. V projektu „Zdravotníček“ jsou tito žáci 6. třídy: D. Binková, M. Bisová, K. Johanidesová, E. Pelikánová, R. Puhlovský, P. Štěpánková, L. Vinařová, D. Vokoun a T. Vokoun.

Tak můžete vidět, že spousta žáků pracuje na projektech. Myslím, že budu mluvit za všechny účastníky projektů. PROSTĚ NÁS TO BAVÍ!!

Tak doufám, že tento článek přivede na chuť i jiné žáky naší školy.

Martina Bisová

Kreslení s A. Dudkem

V pátek 19. 4. navštívil naši školu ilustrátor dětských knížek pan Adolf Dudek. Velmi zábavnou formou přiblížil žákům tajemství kreslení pomocí čtyř základních tvarů. Vystoupení se žákům velice líbilo.

Matematický klokan

Letos se opět žáci naší školy zúčastnili mezinárodní soutěže MATEMATICKÝ KLOKAN. Podle ročníků byli žáci rozděleni do kategorií:

Cvrček: 2. a 3. ročník

Klokánek: 4. a 5. ročník

Benjamín: 6. a 7. ročník

Kadet: 8. a 9. ročník

Soutěže se účastnilo celkem 164 žáků.

Den Země v naší škole

6. třída připravila projekt a hru k mezinárodnímu svátku Den Země, který se slaví vždy 22. dubna. Pod vedením třídní učitelky Markéty Harčárové vypracovali žáci 6. třídy několik prezentací o naší Zemi. 5. - 8. třídy se postupně dozvěděly, jak mají třídit odpad, jak člověk znečišťuje prostředí, ale i jaké krásy skrývá naše republika. Nakonec se třídy rozdělily do 2 skupin, které mezi sebou soutěžily. Podle indicií, které našly, postupně skládaly křížovku. Nejrychlejší třídám byly rozdány diplomy a malé ceny. Vítězem se stali žáci 7. třídy.

Všichni žáci si zaslouží pochvalu, především žáci 6. třídy za přípravu a snahu při tvorbě projektu a jeho prezentaci ostatním spolužákům.

Něco pro zasmání

Při zaoceánském letu si jeden cestující všiml, že dva z motorů hoří.

Začne křičet a během pár vteřin všemi cestujícími zmítá děsná panika.

Po chvíli se ve dveřích pilotní kabiny objeví pilot s padákem na zádech a s úsměvem na rtech povídá: "Ničeho se nebojte, jdu pro pomoc."

Rus, Čech a Američan se vsadí, kdo přeplave moře.

První den plave Rus, potká žraloka a žralok mu říká: "Zazpívej, nebo tě sežeru."

Rus nezazpíval, a tak ho žralok sežral.

Druhý den plave Američan a potká žraloka a žralok mu říká: "Zazpívej, nebo tě sežeru."

Američan nezazpíval, a tak ho žralok sežral.

Třetí den plave Čech a potká žraloka a žralok mu říká: "Zazpívej, nebo tě sežeru" a Čech spustil: "Kde domov můj, kde domov můj..."

Žralok ho přerušil a říká: "Plav dál, bezdomovce nežeru."

Stojí takhle policajt na parkovišti před jedním

barem a čeká na zavíračku.

Chvilí před zavíračkou se najednou z baru vypotácí chlápek, který sotva stojí na nohou. Policajt se na něho zaměří a čeká.

Muž se klátivou chůzí dostane až na parkoviště, kde s námahou vytáhne klíče z kapsy.

Vyzkouší je nejmíň do pěti aut, mezitím mu klíče několikrát upadnou a i on několikrát upadne.

Konečně nalezne svoje auto, otevře ho, sedne si za volant a deset minut tam jen tak sedí a pokouší se auto nastartovat.

Mezitím už všichni ostatní hosté odjedou.

Když konečně motor naskočí, policista neváhá, stoupne si před auto a nechá muže vystoupit. Pak mu dá fouknout a kupodivu nic.

Policajt se diví, jak je to možné a chlápek povídá: "No dneska jsem byl určený jako volavka já..."

Žabička jde k veterináři a na hlavě má ponožku.

Veterinář říká: „Žabičko, kdo ti to udělal?“

Žabička říká: „Drž hubu, tohle je přepadení!!!“

Do firmy, vyrábějící hasičskou výzbroj, nastoupí nový šéf.

Je o něm známo, že je to tvrděák. Když poprvé prochází kanceláři, vidí muže, který nic nedělá, opírá se o zeď a jen tak kouká. Říká si, že názorně ukáže ostatním, jak naloží s takovými, kteří se flákají.

Jde k onomu muži a nahlas se ptá: „Jaký máš plat?“

Muž trochu překvapeně: „8 tisíc korun měsíčně... proč?“

Šéf vytáhne peněženku, podá mu 8 tisíc a zařve: „Tady máš měsíční plat a teď vypadni a už se neukazuj!!!“

Muž vezme peníze a odejde. Šéf má dobrý pocit, že všem ukázal, jak v žádném případě nestrpí lenochy a přitom se ptá: „Může mi někdo říct, co tu vlastně dělal ten línej bulík?“

A jeden zaměstnanec mu s úšklebkem odpoví: „Přijel si pro hadice...“

Práce našich žáků

Žáci 8. ročníku měli za úkol vymyslet výklad k následujícím souslovím – stará bela a pérovník pštrosí. Zatímco o pérovníku pštrosím ledasco najdeme v knihách, rčení, v němž vystupuje stará bela, sice používáme, ale nad belou se běžně nezamýšlíme. Podívejte se, jak rozvíjeli fantazii naši osmáci:

Pérovník pštrosí je kadeřník pštrosů. Zastřihává pštrosům peří a upravuje je, aby vypadali k světu. Je to těžká práce, kterou už dnes nikdo nedělá. Poslední pérovník pštrosí zemřel již před sto lety při své práci, když jej udupali pštrosi.

Monika Kopřivová

Pérovník pštrosí je rostlina, přesněji řečeno kapradina. Roste výhradně ve pštrosích výběžích. Jediné kritérium pro výskyt této rostliny je takové, že pštros se na kusu zmiňované zeminy musí vymočít. V poslední době pérovník zaznamenal oblibu zejména u výrobců učitelských zápisníků.

Jan Štěpánek

Pérovník pštrosí je podstavec na hlavu pštrosa, který je ozdoben péry z tohoto uloveného ptáka. Samotná pštrosí hlava vypadala na tomto podstavci divně, a tak se začalo se zdobením. Ihned po úpravě pštrosími brky se tomuto uměleckému dílu začalo říkat pérovník pštrosí.

Petr Bohatý

Pérovník pštrosí byla středověká zbraň, něco na způsob katapultu. Když vojsku došly kameny, jako munice se začali používat pštrosi. Vojáci se totiž domnívali, že vzhledem ke své velikosti dokáží ptáci nepřátele zalehnout a zneškodnit. Katapultu se posléze začalo říkat pérovník pštrosí.

Tomáš Malý

A co je skutečně pérovník pštrosí? Pérovník pštrosí je druh [kapradiny](#). Tato vzrůstná kapradina vytváří souvislé porosty na vlhkých stinných stanovištích a vyskytuje se i v České republice. Listy jsou nápadně dvou-
tvárné.

Stará bela

Pojem stará bela vznikl před mnoha lety v továrně, která vyráběla elektrické šicí stroje značky Bella. Ty byly ovšem poruchové, nestály za nic, a tak se do povědomí lidí dostalo sousloví stará bela právě ve smyslu, v jakém ho vnímáme dnes.

Petr Bohatý

Stará bela byla pravděpodobně „přivezená“ do Čech za Karla IV. ve 14. století jeho přítelem a rádcem, italským básníkem Francescem Petrarcom, který

pobýval na českém královském dvoře několik let. A když vezmeme v potaz, že Bella je zkratka z italsko-španělského jména Izabela, což v češtině znamená Alžběta nebo Eliška, pak je logické, odkud k nám Petrarca belu zavlekl. Starou belou označil totiž Petrarca svou pražskou milenkou Alžbětou, jelikož se mu znelíbila. Odtud také rčení: „Stojí to za starou belu“.

Jan Bolehovský

Jak na moderní pohádku?

Bohužel, život není pohádka a ne všechno končí šťastně. Chudá krasavice s dobrosrdečným úsměvem může být pěkná potvora, a naopak ta nejškaredější dívka může mít zlaté srdce. S tím se počítá i v moderní pohádce.

Všechno může být jinak, než jak je tomu v pohádkách o Hloupém Honzovi či Sněhurce. Kouzelné nemusí být zrcadlo, ale třeba telefonní sluchátko (jako v Machovi a Šebestové). V moderní pohádce mohou vystupovat obyčejní smrtelníci, jako třeba pan školník a sousedka od vedle. Cílem hlavního hrdiny nemusí být zrovna záchrana princezny, ale třeba získání náhradní hlavy, jak je tomu v legrační pohádce od Miloše Macourka „Holčička s náhradní hlavou“.

Právě legrační a nesmyslné situace jsou v moderních pohádkách dost časté. Nad-

přirozené bytosti mohou chodit do školy nebo pracovat v kadeřnictví. Mohou mít opačné vlastnosti, než jaké mají v tradičních pohádkách, jako je tomu v knížce „Pohádky naruby“ od Josefa Lady. Fantazii se prostě meze nekladou a spisovatel se nemusí držet zažitých situací.

Chut' bít se mají lidé odedávna. A proto vymýšlejí příběhy, které nahánějí hrůzu. Dřív se báli u pohádek, dneska se bojí u hororů. Co se změnilo? Co je podstatou strachu a v čem je tajemství dobrého strašidelného příběhu?

Hrůzostrašná vyprávění patří k nejstarším příběhům, které si mezi sebou lidé kdy povídali. Vznikaly už dávno před tím, než se začaly příběhy zapisovat a tisknout do knih. Nejstarší pohádky jsou plné tajemných bytostí, strašidel a nadpřirozených jevů. Není divu, lidé si je často vyprávěli večer, po tmě, protože přes den na nějaké povídání pro samou práci neměli čas. A tma, mihotavé stíny svíčky a podivné zvuky v

křoví za oknem strašidelnou atmosféru pěkně dokreslovaly. Však **pohádky původně nebyly určené dětem**, ale vyprávěli si je dospělí. Děti jen se zatajeným dechem zpozvzdálí poslouchaly to, co pro jejich uši vlastně vůbec nebylo.

Některé hrůzostrašné prvky zůstaly v pohádkách dodnes. Zkus si jich co nejvíc sepsat a seřadit do skupin podle společných rysů. Které z nich na tebe působí víc a které méně? Udělej si pro přehled taky seznam všech hrůzostrašných pohádkových bytostí, které tě napadnou (černokněžník, ježibaba, bludička...) a totéž udělej i s pověstmi (bezhlavý rytíř, bílá paní...). **U postav si uvědom, čím která působí strašidelně.** Zvládl bys ke každé postavě vytvořit vnější charakteristiku, tedy jak vypadá (černý plášť, divoce vlající šedý vous, hrb, pronikavé ohnivě oči...), a vnitřní charakteristiku, tedy povahu a vlastnosti (podlost, ziskuchtivost, krutost atd., což se projevuje nejen ve skutcích, ale také např. ďábelským smíchem, skřehotavým hlasem nebo naopak tajemným syčivým šepotem...)?

Čeho se vlastně bojíme

Pohádky si dnes svou strašidelnou moc ponechávají už jen nad malými

děťmi. My ostatní víme, že čerti, vodníci a bludičky neexistují. Lidé se takových bytostí dřív báli, protože si mysleli, že způsobují děsivé přírodní jevy, které si jinak neuměli vysvětlit. Ale dneska víme, že se nad bažinatými místy mohou koncentrovat plyny, které za určitých okolností způsobí, že vidíme drobné poskakující ohničky – takže nám žádná bludička strach nenažene. Jenže co věděl člověk dávných dob o chemii a fyzice? Čemu nerozuměl, to považoval za nadpřirozené a přičítal to kouzelným nadpřirozeným bytostem.

A tím se dostáváme k velmi důležitému bodu hororu. Člověk má většinou strach z toho, čemu nerozumí a co si nedokáže logicky zdůvodnit. A takových jevů kolem nás je stále dost! Nadpřirozeno lidi děsí i dnes. Takže i když staré dobré pohádky v dnešní době hrůzu většinou nenahánějí, stále velmi dobře funguje strach z neznámého.

Zamysli se, co tě děsí ve skutečném světě. Někdo má strach z hadů, někdo z pavouků, jiný se bojí tmy atd. **Sestav si žebříček toho, čeho se nejvíc bojíš. Zkus si jasně pojmenovat, co přesně tě na daných jevech děsí.** Dá se vystopovat, co tvoje strachy vyprovokovalo?

Takovou situaci popiš, jistě bude mít náboj.

Zkus svůj žebříček strachů porovnat s rodinou a kamarády a vytvoř si vlastní hororovou statistiku, čeho se Tvé okolí bojí nejvíc. O tom pak můžeš se zaručeným úspěchem napsat horor. Zkus si ještě předem o tématu, pro které ses rozhodl, najít informace třeba na wikipedii nebo v jiné encyklopedii.

<http://www.ivonabrezinova.cz/>

Murphyho zákony

Po celé věky se věda snaží vytvořit systém pouček a zákonů, který by vysvětlil všechny záhady našeho světa. V reálném životě však stále narážíme na situace, které se vymykají jakýmkoli pravidlům. Krajíc chleba padá dolů vždy namazanou stranou, polévka a čistá kravata se přitahují, hledaná věc se nalezne vždy až na posledním místě atd. Z těchto - v praxi tolikrát ověřených - zákonů vznikl zcela nový vědní obor Murphyologie, se svým základním zákonem: "Může-li se něco pokazit, pokazí se to".

Všechno trvá déle, než dopředu předpokládáme.

✿ Může-li se pokazit více věcí, bude to ta, která napáchá nejvíce škody. Pokud je ještě nevhodněj-

ší doba, aby se něco pokazilo, pak se to stane až v ten okamžik.

✿ Nalezneme-li čtyři různé faktory, díky nimž se náš postup může nevydařit, a vystříháme-li se jich, rázem se objeví pátý faktor.

✿ Necháme-li věcem hladký průběh, půjde to s nimi od desítky k pěti.

✿ Jakmile se do něčeho pustíme, objeví se něco, co je třeba udělat dřív.

✿ Každé řešení přináší nové problémy.

✿ Proti blbům není ochrany, jsou příliš vynalézaví.

